എന്റെ വായനയുടെ തുടക്കവും (ഒടുക്കവും?)

ഇ. ഹരികുമാർ

ുപുസ്തകങ്ങളോടുള്ള കമ്പം വളരെ കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിൽ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് തൊടിയിൽ വേനൽചൂടിനു ആശ്വാസം പകർന്ന് വീശുന്ന ഇളം കാറ്റേറ്റ് നടക്കുമ്പോൾ പോലും ഓർമ്മ വരുന്നത് അച്ഛന്റെ പുസ്തക ഷെൽഫായിരുന്നു. തേക്കു പലക കൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആറടി പൊക്കവും മൂന്നടി വീതിയുമുള്ള അലമാറി. അതിരിക്കുന്നതാകട്ടെ കൊടു ങ്കാറ്റു തന്നെ വീശിയാലും അറിയാത്ത ഇരുട്ടു പിടിച്ച ഇടനാഴിയിലും. ഈ ഇളം കാറ്റിൽ, ചെടികൾക്കും മരങ്ങൾക്കുമിടയിൽ നിന്ന് പോവാൻ തോന്നില്ല. എങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളുടെ വിളി വളരെ ശക്തമാകും. തുറന്നിട്ട അലമാറിയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഞാനിരുന്ന് അലമാറിയുടെ തേക്കുമണത്തെയും കടന്നു നിൽക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ വാസനയാസ്വദിച്ച് ഇരിക്കും. അന്ന് വായന തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല, വെറുതെ മറിച്ചു നോക്കുക മാത്രം. ഞാനതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അച്ഛന്റെ ആദ്യ കവിതാസമാഹാ രമായ അളകാവലി ഒരട്ടിയായി കാണുന്നത്. (ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഞാൻ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ആദ്യ മായി വായിച്ച പുസ്തകവും അളകാവലിയായിരുന്നു. ഒന്നും മനസ്സിലായിട്ടില്ല, പക്ഷെ വായിക്കാനുള്ള ഉത്സാഹം കൊണ്ട് വായിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് എപ്പോഴോ ആണ് അച്ഛന്റെ 'പൊരിച്ച നഞ്ഞ്' 'നാൽപ്പ ത്തൊന്നു സുന്ദരിമാർ' എന്നീ കഥകൾ വായിച്ചത്. അച്ഛൻ കുറേക്കൂടി കഥകളെഴുതേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് തോന്നി. ഈ മനോഹരങ്ങളായ കഥകൾ അച്ഛന്റെ വെബ് സൈറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. (ംംം.ലറമലൈൃശ.ീൃഴ).

പിന്നീട് വായിക്കാറായപ്പോൾ അച്ഛന്റെ പുസ്തകഷെൽഫ് ഒരു ഖനിയായിരുന്നു. പല വിശ്വസാഹി ത്യകാരന്മാരേയും പരിചയപ്പെടുന്നത് ഇതിലെ പുസ്തകങ്ങൾ വഴിയാണ്. വിക്ടർ യുഗോവിന്റെ ഒരു മാതിരി എല്ലാ നോവലുകളുടെയും പരിഭാഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ റോസി തോമസ് തർജ്ജമ ചെയ്ത അനിമൽ ഫാം, സി.ഇ.എം. ജോഡിന്റെ മോഡേൺ തിങ്കിങ്, അങ്ങിനെ വളരെ നല്ല പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ നിര.

ഹൈസ്‌കൂളിലെ ലൈബ്രറിയിൽ ഡിറ്റക്ടീവ് നോവൽ വകുപ്പിൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായി രുന്നു. പത്മാലയത്തിലെ കൊലപാതകം, വിഷസൂചി തൊട്ട് അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ ഭാസ്‌കര മേനോൻ വരെ. നോത്ര്ദാമിലെ കൂനൻ വായിക്കുന്ന അതേ താല്പര്യത്തോടെ ഗൗരവമായിത്തന്നെ ഞാൻ ഈ ഡിറ്റക്ടീവ് നോവലുകളും ദിവസത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത് ഒരെണ്ണം വീതം വായിച്ചു തള്ളി.

കുറച്ചുകൂടി വലുതായപ്പോഴാണ് പൊന്നാനിയിൽ തുടങ്ങിയ ലോക്കൽ ലൈബ്രറിയിൽ മെമ്പറായ ത്. ലോക്കൽ ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനം പി.ടി. ഭാസ്‌കര പണിക്കരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ രൂപീകൃതമായതാണ്. മലയാളികളെ വായനാശീലരാക്കാൻ ആ മഹാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. അതോടെ വായനയുടെ ആഴവും പരപ്പും കൂടി.

പിസിമ്മാമയുടെ (ഉറൂബ്) വീട്ടിൽനിന്നാണ് മലയാളത്തിലെ വളരെയധികം നോവലുകളും ചെറു കഥാ പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ചത്. വേനലവധിയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ കോഴിക്കോട്ടു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അവി ടെയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ആകർഷണം പിസിമ്മാമയുടെ പുസ്തക ശേഖരമായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ അലമാ റിയിൽ അധികവും കവിതാപുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു, ആശാൻ, വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ, വൈലോപ്പിള്ളി, അക്കിത്തം, എൻ.വി. തുടങ്ങിയവർ. നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു പിസിമ്മാമയുടെ ശേഖരം. അവിടെ എല്ലാ തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെനിന്നു വായിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ എന്നെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത് നാലപ്പാട്ട് നാരായണ മേനോന്റെ രതിസാമ്രാജ്യമായിരുന്നു. വളർന്നു വരുന്ന ആ കാലഘട്ട ത്തിൽ എന്റെ ലൈംഗിക ധാരണകളെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചതായിരുന്നു ആ പുസ്തകം. അതു പോലൊരു പുസ്തകം മലയാളത്തിൽ പിന്നീടുണ്ടായിട്ടില്ല. പ്ലസ് ടൂവിലോ കോളജ് സിലബസ്സിലോ അതൊരു പാഠ്യപുസ്തകമാക്കിയാൽ ഇനി വരുന്ന തലമുറയെങ്കിലും ആരോഗ്യപരമായ മനസ്സോടെ വളരുമെന്ന് തീർച്ച. സ്‌കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് വായിച്ച എറ്റവും നല്ല പുസ്തകം വിക്ടർ യൂഗോ വിന്റെ പാവങ്ങൾ (ലേ മിസറാബ്ള്) ആണ്. നാലപ്പാട്ടിന്റെ തർജ്ജമ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയെക്കാൾ മെച്ചമാ ണെന്ന് ഞാൻ പറയും.

അലമാറിയിലെ പുസ്തകങ്ങൾ മറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ചില തമാശകളും കാണാറുണ്ട്. അക്കിത്ത ത്തിന്റെ മധുവിധു എന്ന പുസ്തകം അച്ഛന് അയച്ചു തന്നതിൽ എഴുതിയത് ഇതായിരുന്നു. 'ബ്രഹ്മശ്രീ ഇടശ്ശേരിക്ക്, മ.രാ.രാ. അക്കിത്തം'. (മ.രാ.രാ. എന്നാൽ മഹാരാജാ രാജാധിരാജൻ എന്നാണ്). ബ്രഹ്മശ്രീ എന്നത് ബ്രാഹ്മണന്മാരേ അഭിസംബോധന ചെയ്യാനുള്ളതാണ്. മ.രാ.രാ. മറിച്ചും. അതു തിരിച്ചിട്ടതിലൂടെ അദ്ദേഹം ഗുരുവായ ഇടശ്ശേരിയ്ക്ക് ബ്രാഹ്മണ്യം അരുളിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ തമാശ മന സ്സിലാവാൻ അന്നെനിക്ക് അമ്മയുടെ സഹായം വേണ്ടി വന്നു പക്ഷെ. അതുപോലെ കുട്ടികൃഷ്ണമാ

രാർ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് വിവാഹസമ്മാനമായി കൊടുത്ത പുസ്തകം 'അഭിജ്ഞാന ശാകുന്തളം' മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ തർജ്ജമയായിരുന്നു. അതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്, കണ്വൻ ശകുന്തളയെ ദുഷ്യന്തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്ക് യാത്രയാക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശമായിരുന്നു. 'ശുശ്രൂഷിക്ക ഗുരുക്കളെ സപത്നീജനേ........' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകം. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഓർമ്മ വന്നത്. അമ്മയുടെ കവിതകളും, കഥകളും, ഞാൻ പഴയ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് പരതുമ്പോൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വായിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മുപ്പതുകളിലെ മാതൃഭൂമിയുടെ രൂപം അധികം പേരും കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രദീപികയുടെ വലുപ്പം. തർജ്ജമകൾ (ടാഗോറിന്റെ ഫ്രൂട്ട് ഗാതറിങ്, അബ്ബാസിന്റെ കഥകൾ, തുടങ്ങിയവ) അരുണയിലും മറ്റും വന്നത് പിന്നീടാണ്.

വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ ആദ്യമായി വായിച്ച മലയാള ചെറുകഥ ടി. പദ്മനാഭന്റെ 'മൈഥിലി നീ എന്റേതാണ്' എന്നാണോർമ്മ. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ആവേശത്തോടെ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഥകളിൽ എനിക്ക് എറ്റവും പ്രിയം 'കുടയനെല്ലൂരിലെ സ്ത്രീ' ആണ്, 'പ്രകാശം പരത്തുന്ന പെൺകുട്ടി' എന്ന പുസ്തകം ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് പൊന്നാനിയിലുണ്ടായിരുന്ന വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ് പബ്ലിഷേഴ്സ് ആയിരുന്നു. സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ വള്ളുവനാട് സാഹിത്യകാരന്മാർ തുടങ്ങിയ ആ പ്രസിദ്ധീകരണശാല അഞ്ചെട്ടു പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതോടെ നിന്നു പോകുകയാണുണ്ടായത്. ഏകദേശം അക്കാലത്താണ് ഉറൂബിന്റെ ഉമ്മാച്ചുവും സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും, ബഷീറിന്റെ ആനവാരിക്കഥകൾ, ഇവയെല്ലാം മാതൃഭൂമിയിൽ ആർട്ടിസ്റ്റ് എം.വി. ദേവന്റെ സ്കെച്ചുകളോടെ തുടർച്ചയായി വന്നിരുന്നത്. അതെല്ലാം വലിയ ആവേശത്തോടെ വായിച്ചു തീർത്തു. പിന്നീടാണ് എം.ടിയുടെ കഥകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. എനിക്കവ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എം. ടി.യുടെ 'വിത്തുകൾ' ആണ് എനിക്കിഷ്ടം. അവയോടൊപ്പം തന്നെ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളും എന്നെ ആകർഷിച്ചു. 'നെയ്പ്പായസം' നമ്മെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കഥയാണ്. എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട മറ്റ് എഴുത്തുകാർ എസ്.കെ. പൊറ്റെക്കാട്ട്, കാരൂർ, ഒ.വി. വിജയൻ, വി.കെ.എൻ തുടങ്ങിയവരാണ്. ഒരു ചെറു ലേഖനത്തിൽ എന്റെ വായനയെപ്പറ്റി പറയാൻ വിഷമമാണ്.

കൽക്കത്തയിൽ പോയത് തൊള്ളായിരത്തി അറുപതിലാണ്. വായനയ്ക്ക് പറ്റിയ അന്തരീക്ഷം. പത്തിൽ അഞ്ച് ബംഗാളികളും കയ്യിൽ കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നത് പുസ്തകങ്ങളാണ്. വായനപ്രിയർ. ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ നേഷനൽ ലൈബ്രറി കൽക്കത്തയിലായത് യാദൃശ്ചികമാവാൻ തരമില്ല. ന്യൂ ആലിപ്പൂരിലെ നേഷനൽ ലൈബ്രറിയിൽ മെമ്പറായി. ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിൽ ഉച്ചഭക്ഷണം കൂടി ഒഴിവാക്കി ഞാൻ വായിക്കാറുണ്ട്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ മികച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വായിച്ചു. അതുപോലെ ലോകചരിത്രം, പെയിന്റിംഗ് മുതലായ കലകൾ, ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ശാഖകളിലെ പുസ്തകങ്ങളും എന്നെ വളരെയധികം ആകർഷിച്ചു. ആർ.സി. മജൂംദാർ, നീരദ് സി. ചൗധരി തുടങ്ങി നിരവധി ചരിത്രകാരന്മാരെ പുസ്തകത്തിലൂടെ പരിചയപ്പെട്ടു. വല്ലാത്തൊരനുഭവമായിരുന്നു അത്. പെയ്ന്റിങ്ങിൽ താല്പര്യമുണ്ടാക്കിയത് പത്മിനിയേടത്തിയായിരുന്നു. ആർട്ടിസ്റ്റ് ടി.കെ. പത്മിനി. അവർ എ.വി. ഹൈസ്കൂളിലെ ദേവസ്സി മാസ്റ്ററുടെയും പിന്നീട് ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരിയുടെയും ശിഷ്യയായിരുന്നപ്പോൾ താമസിച്ചിരുന്നത് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലായിരുന്നു. അവർ ചിത്രം വരക്കുന്നതു കണ്ടാണ് എനിക്ക് ചിത്രകലയിൽ താല്പര്യമുണ്ടായത്. അവരാണ് മോഡേൺ പെയിന്റിങ്ങിനെപ്പറ്റി എനിക്കു പറഞ്ഞു തന്നത്. അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന ചിത്രകാരന്മാർ വരച്ച ചിത്രങ്ങളുടെ കളർ റീപ്രൊഡക്ഷനുകളുമുള്ള ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ നേഷനൽ ലൈബ്രറിയിലുണ്ടായിരുന്നു. യുങ്ങിന്റെ കലക്ടീവ് അൺകോൺഷസ്, ഫോം ഓഫ് തിങ്ങ്സ് അൺനോൺ, പിന്നെ ചരിത്രത്തിൽ നീരദ് സി. ചൗധരിയുടെ കോൺടിനന്റ് ഓഫ് കീർകീ (ഇീശേിലിേ ീള ഇശൃരല) അതെല്ലാം ആവേശത്തോടെ വായിച്ചു തീർത്തു. പിക്കാസോവിന്റെ ഗൂർണിക്ക എന്ന പ്രസിദ്ധ ചിത്രം ആസ്വദിക്കാൻ യുങ്ങിന്റെ അപഗ്രഥനം എന്നെ ഏറെ സഹായിച്ചു. ചിത്രകല ആസ്വദിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടാക്കിയത് ഈ പരന്ന, ആഴത്തിലുള്ള വായനയായിരുന്നു.

കൽക്കത്തയിൽ എന്നെ ആകർഷിച്ച മറ്റൊരു സ്ഥാപനം അമേരിക്കൻ ലൈബ്രറിയായിരുന്നു. (ഈ ലൈബ്രറി എന്റെ തടാകതീരത്ത് എന്ന നോവലിൽ വരുന്നുണ്ട്.) ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ! വാൾട്ട് വിറ്റ്മാന്റെ ലീവ്സ് ഓഫ് ഗ്രാസ്, റോബർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റിന്റെ സ്റ്റോപ്പിങ് ബൈ ദ വുഡ്സ്....., ഹെമിങ്ങ്വേയുടെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് എ മൂവബ്ൾ ഫീസ്റ്റ്, ജോൺ സ്റ്റീൻബക്കിന്റെ ഗ്രേയ്പ്സ് ഓഫ് റാത്ത്, കെസ്റ്റ്ലറുടെ ഡാർക്നസ്സ് അറ്റ് നൂൺ, ജോൺ ഗന്തറുടെ ഡെത്ത് ബി നോട്ട് പ്രൗഡ്, ഇൻസൈഡ് റഷ്യ ടുഡേ, എഫ് സ്കോട്ട് ഫിറ്റ്സ്ജെറാൾഡിന്റെ ടെൻഡർ ഈസ് ദ് നൈറ്റ്, മാർക് ട്വെയിന്റെ ഹക്ക്ൾബറി ഫിന്നും ടോം സോയറും (ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളുടെയും തർജ്ജമ ഞാൻ നാട്ടിൽനിന്നു വായിച്ചിട്ടുണ്ട്), നോബോക്കോവിന്റെ ലോലിറ്റ, ട്രൂമാൻ കപോട്ടിയുടെ ഗ്രാസ് ഹാർപ്, ഹാർപർ ലീയുടെ ടു കിൽ എ മോക്കിങ് ബേഡ്, ഹവാഡ് ഫാസ്റ്റിന്റെ മൈ ഗ്ലോറിയസ് ബ്രദേഴ്സ്, ലൂയി ഫിഷർ, സ്റ്റീഫൻ സ്പെന്റർ, ആർതർ കെസ്റ്റ്ലർ, ആന്ദ്രെ ഷിദ് തുടങ്ങിയവരുടെ ലേഖനങ്ങളടങ്ങിയ പുസ്തകം 'ദ ഗാഡ് ദാറ്റ് ഫെയിൽഡ്', ഇതെല്ലാം അന്നു വായിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലത് പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മയിൽ വന്നവയാണ്. പസ്റ്റർനാ

ക്കിന്റെ ഡോക്ടർ ഷിവാഗോ, അലക്സാണ്ടർ സോൾസെനിറ്റ്സിന്റെ കാൻസർ വാർഡ്, ഗുലാഗ് ആർകിപെലാഗോ എന്നിവയും അക്കാലത്തു വായിച്ചവയാണ്. കുറേക്കാലം സ്റ്റീഫൻ സ്പെന്ററിന്റെ പത്രാധിപത്വത്തിൽ ഇറങ്ങിയിരുന്ന എൻകൊണ്ടറിന്റെ വരിക്കാരനായിരുന്നു ഞാൻ. സ്പെന്ററിന്റെ കവിതകളും മറ്റ് എഴുത്തകാരുടെ കനപ്പെട്ട ലേഖനങ്ങളും കൊണ്ട് സമ്പന്നമായിരുന്നു ആ മാസിക. ഞാൻ പറയുന്നത് അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുള്ള കാര്യമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളുടെ വായനയിൽ എന്നെ നയിച്ചിരുന്നത് പിസിമ്മാമയായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഗിവാനിനോ ഗരെസ്കിയുടെ ഡോൺ കാമില്ലൊ വായിക്കാൻ പറഞ്ഞത്. ഒരിക്കൽ കോഴിക്കോട്ട് ഒരു ചെക്കപ്പിനു വേണ്ടി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോഴാണ് ഞാനത് വായിച്ചത്. ഇടക്കിടക്ക് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നെ നോക്കി മറ്റു രോഗികൾ അദ്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം ഗൗരവമായ അസുഖങ്ങളുമായി കിടക്കുമ്പോഴാണ് എന്റെ പൊട്ടിച്ചിരി. ഡോൺ കാമില്ലൊ എന്ന പാതിരിയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് മെയറായ പെപ്പോണും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടങ്ങളുടെ കഥകളാണ് പുസ്തകത്തിൽ. ഡോൺ കാമില്ലോയെ ഒരു ദൈവദൂതനായും പെപ്പോണിനെ സാത്താനായും കാണിച്ച അതിലെ വരകൾ ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു.

പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതും കൽക്കത്തയിൽ വച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. ഹെമിങ്വേയുടെ മെൻ വിഥൗട് വിമൻ, റോബർട്ട് ക്രൈസ്റ്റന്റെ സീക്രട്ട് ഓഫ് സാന്താ വിട്ടോറിയ, അമേരിക്കൻ ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം, സാർത്രിന്റെ ഏജ് ഓഫ് റീസൺ, സീമൻ ദ ബുവ്വായുടെ സെക്കന്റ് സെക്സ് തുടങ്ങി പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്ത വായനയായിരുന്നു എന്റേത്. പല പുസ്തകങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. നാട്ടിൽ വന്ന ശേഷം എന്റെ വായന കുറഞ്ഞു. വായിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ എടുത്തു പറയാവുന്നത് സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിങ്ങിന്റെ എ ബ്രീഫ് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ടൈം, കാൾ സഗാന്റെ കോസ്മോസ് എന്നിവയാണ്. ജീവിത പ്രാരാബ്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ വായന ഏറ്റവും പിന്നിൽ പോയി. പത്തു വർഷം മുമ്പ് എറണാകുളത്തുനിന്ന് തൃശ്ശൂരിലേയ്ക്ക് പറിച്ചു നട്ടപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പുസ്തകഷെൽഫടക്കം, അതെല്ലാം നന്നായി സൂക്ഷിക്കാമെന്ന (അന്ന് ജനറൽ സെക്രട്ടരിയായിരുന്ന) എം.വി. ബെന്നിയുടെ ഉറപ്പിൽ, സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്തിലേയ്ക്ക് കൊടുത്തു. അതിൽ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ട്. കൂടാതെ ആട്ടക്കഥകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, കഥാ പുസ്തകങ്ങൾ, നോവലുകൾ, എന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ, അങ്ങിനെ നല്ലൊരു കലക്ഷൻ.

ഇപ്പോൾ എന്റെ വായന ഇന്റർനെറ്റ് വഴിയായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കാഴ്ച അനുവദിക്കുന്നില്ല. കമ്പ്യൂട്ടറിലാണെങ്കിൽ എത്ര വേണമെങ്കിലും വലുതാക്കി വായിക്കാമല്ലൊ. അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളുടെ പേജ് കുറക്കാനാണെന്നു തോന്നുന്നു അക്ഷരങ്ങളുടെ വലുപ്പം വളരെ കുറച്ചു കാണാറുണ്ട്. കുറേയേറെ വായനക്കാർക്കിതു പ്രശ്നമുണ്ടാക്കും. അതു കണ്ട്, ഞാൻ എന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സമാഹാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ വായിക്കാൻ എളുപ്പമുള്ള അക്ഷരങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചത്, ആവശ്യമുള്ളത്ര വലുപ്പത്തിലും. പേജുകൾ കൂടും, പക്ഷെ വായന ഒരു തലവേദനയാക്കാതെ കഴിക്കാമല്ലൊ.

എനിക്കാവശ്യമുള്ള ക്ലാസിക്കുകളെല്ലാം ഗുട്ടൻബർഗ്ഗ് എന്ന സൈറ്റിൽ കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ബി.ബി.സി. മുതലായ ന്യൂസ് സൈറ്റുകളിലെ സയൻസ് പേജുകളും. ഇതെല്ലാമാണ് എന്റെ വായനയെ ഇന്നും നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്. ഞാൻ കുറേയേറെ എഴുത്തുകാരുടെയും അവരുടെ രചനകളുടെയും പേരുകൾ കൊടുത്തത് മനപ്പൂർവ്വമാണ്. എന്റെ വായനയുടെ റേഞ്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ അതാവശ്യമാണ്. എന്നിട്ടും കുറേയെറെ പേരുകൾ വിട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്, ഉദാഹരണമായി ഫ്രഡറിക് നിഷെ, ഐവാൻ ടർഗനീവ്, ചെക്കോവ്, ടോൾസ്റ്റോയ്, ടാഗോർ, വിഭൂതിഭൂഷൻ ബന്ധൊപാധ്യായ, എം. ഗോവിന്ദൻ, തുടങ്ങിയ പേരുകൾ. മുഴുവൻ പേരുകൾ കുറിക്കുക അസാധ്യം. ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞവരെല്ലാം തന്നെ അതാതുകാലത്ത് എന്റെ ജീവിതം കരുപ്പിടിക്കുന്നതിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്.

ഇ. ഹരികുമാർ
ഫോൺ: 9447160779